

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název školy: Evangelická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Název práce: LIDÉ S POSTIŽENÍM A TECHNIKA. ZRAKOVÉ POSTIŽENÍ

Autor: Pavlína VOŽENÍLKOVÁ

Školní rok: 2006/2007

Termín: září 2007

Po grafické stránce práce splňuje požadavky bakalářské práce a úroveň je standardní. Tisk je sice trochu „chlupatý“, ale v únosné míře. Není také jasné, proč autorka nedodržela předepsanou grafickou formu v celé práci. Např. vnější okraj odpovídá Manuálu k formálním náležitostem akademických písemných prací pouze v první části práce.

Formální nedostatky se v práci vyskytují hned na titulním listu, který neodpovídá přesně vzoru titulní stránky uvedené v Opatření děkana č. 6/2007. V Obsahu práce jsou zobrazeny pouze dvě úrovně odstupňování kapitol, což znemožňuje orientaci ve stěžejní části práce – kapitole 3.3. V Úvodu jsou naznačeny motivy volby tématu, avšak příliš stručně a není zcela zřejmá souvislost mezi zvoleným tématem a autorčinou činností v DDM Alfa Pardubice. První z cílů je formulován trochu neobratně a není jasné, kdo jsou ti „zájemci studující danou oblast“. Další cíle jsou již srozumitelnější.

Občas při četbě trochu ruší myšlenkové zkratky – např. formulace v kapitole 1.1. Také gramatické chyby (str. 7, kap. 1.3, 4. odstavce: „... vědecké pokroky pomáhající lidem ...“; str. 44, kap. 5., 8. odstavce: „... klienti ... jsou ... spokojený ...“) se v práci vyskytují, ale v únosné míře a mohou to být pouhé překlepy. Jistá slohová strohost je patrná na celé práci a je nutno ji připsat autorčině malé zkušenosti s psaným textem. Na druhou stranu je však autorce třeba přiznat velkou odbornou erudici a hluboký vhled do problematiky počítačové podpory lidem se zrakovým postižením. V kapitole 3.3., která je zjevně oblíbeným tématem a zvládnutým oborem autorky, se na čtenáře údaje přímo sypou. Text je věcný, stručný a svědčí o dobré zažitosti používaných odborných termínů. Občas ale budí dojem, že je určen pouze odborníkům v dané problematice. Ve stínu této části práce pak zůstávají kapitoly 3.1., 3.2. a 3.3.4. Tato kapitola by navíc měla být umístěna na vyšší úrovni dělení kapitol. Všechny tyto kapitoly jsou snad až příliš stručné. Exkurz č. 1 na str. 33 měl být umístěn již při první zmínce o Braillově písmu – na str. 20.

Obsahově je práce zajímavá a shrnuje dosti důkladně informace o kompenzačních pomůckách pro zrakově postižené. Trochu rozpačitě působí kapitola 2. Problematika zrakového postižení. Je na ní také patrná již výše zmíněná stylistická strohost. Jde pouze o výčet postižení. Trochu chybí komentář o jejich závažnosti, možnostech jejich kompenzace a případné provázání s další kapitolou, která je již věnována vlastním kompenzačním pomůckám. První 4 odstavce Závěru by se hodily spíše do Úvodu a zmínka o dalších kompenzačních pomůckách mohla tvořit vlastní podkapitolu s případnou poznámkou, že vybočují z kategorií používaných organizací SONS. Se spokojeným konstatováním, že všechny cíle práce byly splněny, je možno po výše zmíněných výtkách souhlasit.

Přes všechny výhrady je nutno zdůraznit, že autorka prokázala schopnost pracovat s dostupným písemnými materiály a souvisejícími (zejména legislativními) dokumenty, které zpracovala takovým způsobem, že osvědčila hluboký vhled do dané problematiky. Je to práce důkladná a místy velmi poctivě zpracovaná. Věřím, že může být obohacením pro zrakově postižené klienty a také pro příslušné pracovníky pomáhajících profesí. Svým místy až katalogovým stylem shrnuje informace o kompenzačních pomůckách nejrůznějších typů a velmi pečlivě mapuje současné možnosti informačních technologií.

Doporučuji proto její práci k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

Při obhajobě by se mohla autorka zamyslet nad následujícími otázkami:

1. Jak by se mohl jasněji formulovat první cíl? Kdo jsou ti zmínění zájemci o studium a jakou oblast to vlastně studují?
2. Vysvětlíte rozpor mezi nabídkou a poptávkou kompenzačních pomůcek, který se objevil v Závěru. Jde o skutečný problém, nebo byl osloven nedostatečně reprezentativní vzorek klientů?
3. Navrhněte možnosti řešení.

V Praze dne 27. 8. 2007

Radomír KUCHAR